

[From.]

ville have lov til at udtale os frit og uden forbindende; men det var den højtærede forsvarsminister, der begyndte.

.Den højtærede forsvarsminister fandt min anerkendelse af hans personlige indstilling til forsvaret underlig, ja, endog vidunderlig, hørte jeg. Jeg tog sidste fredag et vist forbehold, og den måde, min bemærkning er blevet modtaget på i dag, giver mig anledning til at understrege dette forbehold. Der er noget, der tyder på, at den højtærede minister har været under en meget uheldig indflydelse siden 1957, og jeg skal da vide at tage dette i betragtning i min fremtidige vurdering.

Venstre er stadig villig til en fordomsfri forhandling, og jeg skal kun henvise til de betænkeligheder, jeg tidligere har givet udtryk for, og de betingelser, jeg stillede i fredags.

Ole Bjørn Kraft: Det vil sikkert også fra den høje regerings side uden videre kunne indrømmes, at de vilkår, under hvilke denne debat finder sted, er meget ulige. Først har den højtærede forsvarsminister mulighed for at forelægge hele sagen i sin tale; derefter er der en forhandling, hvor vi fra oppositionens og medlemmernes side har $\frac{1}{2}$ time til vor rådighed, og nu, efter at handlingerne har været afbrudt og god tid har været givet til udarbejdelsen af en svartale, har den højtærede minister i dag talt i tre kvarter, umiddelbart derefter skal oppositionens ordførere svare og har til deres rådighed 10 minutter — med den højtærede formands tilladelse måske en lille bitte smule mere. Jeg siger det naturligvis ikke som en bebrejdelse mod den højtærede minister, der er ganske uskyldig i dette forhold, men blot for at vise umuligheden af for oppositionen at gå ind i alle de detailspørgsmål, som det kunne være højst interessant at drøfte med den højtærede forsvarsminister.

Det første, jeg gerne vil sige, er et par ord til den radikale ordfører, det ærede medlem hr. Lannung. Jeg stillede under forhandlingen sidst det klare og koncise spørgsmål til det ærede medlem, om han var villig til at gå ind i en forhandling, der også betød villighed til i givet fald at forøge budgettet. Der er jo nemlig, hvad det

ærede medlem ikke synes at vide, en nøje sammenhæng mellem det saglige indhold i forslaget og hvad opstilling af styrkerne samt anskaffelse af våben og materiel koster. Jeg fik ikke noget svar. Det ærede medlem synes ikke at have lyst til at give noget svar. Han benyttede det gamle trick, som ikke burde høre hjemme i denne sal, nemlig i stedet for at give svar, hvad der havde været hans pligt, at stille et spørgsmål til mig. Det spørgsmål vil jeg give et klart svar på, og mit svar er dette — det var nemlig et spørgsmål om midlernes tilvejebringelse — at det konservative folkeparti altid er rede til at anvise dækning for udgifterne til det forsvar, som vi ønsker gennemført. Jeg håber, at det har klaret sagen for det ærede medlem. Når vi indtager denne stilling, er det, fordi sagen er alvorlig for os og ikke alene et debatgrundlag.

Det var i øvrigt ganske interessant at sidde og høre på ordføreren for det radikale venstre og derefter ret kort tid efter at høre ordføreren for det nye parti, det socialistiske folkeparti, det ærede medlem hr. Aksel Larsen. Hvor de 2 taler dog lignede hinanden i ånd og indstilling! Ejendommeligt var det at høre det ærede medlem hr. Aksel Larsen overtage hele den radikale argumentation fra gamle dage, ikke blot Hørups spørgsmål: hvad skal det nytte?, men den radikale argumentation og politik fra 1930'erne. Man hørte ligefrem genklangen af dr. Munchs stemme, når det ærede medlem på sp. 3708 udtalte:

„... jeg vil samtidig mene, at hvis Danmark afstuede og erklærede sig absolut neutral, så havde man omend ikke sikkerhed, så dog en ikke ringe mulighed for, hvis krigen alligevel skulle komme, at den ville gå uden om vort område.“

Det var hele den argumentation, det ærede medlem brugte, som førte op til den 9. april. Jeg tror ikke, det ærede medlem dengang talte på den måde mod nazismen. Nu, hvor det er kommunismen, det drejer sig om, tager det ærede medlem sagen op. Det ærede medlem ville sikkert også være rede til at afslutte en ikke-angrebspakt med Sovjetunionen. Jeg synes, man har lov til at sige til det ærede medlem, at her burde han have tænkt sig noget bedre om. Når man udmaler atomkrigens farer, må man nok have lov at spørge: hvorfor skildrer det